

Ἀπήντησα λοιπὸν πρὸς τὸν Νιλοῦ ἀρνητικῶς, ἀλλ' οὗτος μετὰ μείζονος εὐγλωττίας ἤρξατο ἀπριθμῶν τὰ πολλὰ προτερήματά του, καὶ, συνενώσας τὴν εὐγλωττίαν πρὸς τὰς κινήσεις παντομίμου, ἤρπασεν ὑπόδημα, ὅπερ ἤρχισε νὰ καθαρίσῃ ζωηρότατα διὰ τοῦ κερποῦ τῆς χειρὸς του.

— Ἐγὼ νὰ παστρεύῃ τὸ παπούτσι, σαχῆβ (κύριε), εἶπε μετὰ μειδιάματος θλακώδους, καταδείξαντος τοὺς λευκοὺς καὶ λάμποντας ὀδόντας αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ Μαρίνος, ὅστις ἐφαίνετο ἡκιστα εὐχαριστούμενος ἐκ τῶν τρόπων τούτων τοῦ παρειακτοῦ, ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ, ὅπως ἀρπάσῃ τὸ ὑπόδημα, ὅπερ ὁ Νιλοῦ ἀφῆκεν ἄνευ ἀντιστάσεως, μόνον καὶ μόνον ἵνα λάβῃ ζευγὸς ἄλλο πεδίλων.

— Ἐγὼ παστρεύεις παπούτσια, σαχῆβ, ἐξηκολούθησεν, ἐπιχειρήσας νὰ ἐμβάψῃ πτερόν τι ἐν τῷ μελανοδοχείῳ.

Ὅπως πολλοὶ κοινοὶ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ Μαρίνος πολὺ ἐπεθύμει θανάσιως νὰ καταδείξῃ τὴν ἰδίαν ὑπεροχὴν ἀπέναντι ἄλλων κατωτέρων αὐτοῦ. Ἦρπασε λοιπὸν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Νιλοῦ διὰ τῆς βίας τὰ σανδάλια, καὶ ἐλάκτισε τὸν Khitmutgar, ὅστις μετ' εὐστροφίας ἀπέφυγε τὸ λάκτισμα.

Ὁ Νιλοῦ, ἀπαντήσας διὰ χαριεστάτου μειδιάματος, ἔλαβε τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης λαίμοδετας καὶ ἤρχισε νὰ διπλόνῃ αὐτοὺς μετὰ ἐπιδειξιότητος μεγάλης. Τότε ὅμως ὁ Μαρίνος, φρενήρης ἐλέπων περιφρονούμενον τὸ ἀξίωμα του, ἔδραμε κατὰ τοῦ Khitmutgar, ἔχων ὑψωμένην τὴν χεῖρα.

— Μὴ κτυπᾶς! εἶπον τῷ ὑπηρέτῃ μου.

Καὶ ὁ Νιλοῦ, ὑπομειδιῶν πάντοτε, ἐκδιπλῶνει τοὺς λαίμοδετας καὶ σώζεται πρὸς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς τραπέζης, ἧς περίεξ ἔτρεχεν, ἀποφεύγων τὴν καταδίωξιν. Καίτοι εὕρισκετο ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀγωνίᾳ, ἐτακτοποιεῖ συγχρόνως δέματι χειροκτιῶν καὶ λεπτομερῶς μοὶ ἀπηρίθμει τὰ πλεονεκτήματα, ὅσων ἐδυνάμην νὰ εὕρω αὐτὸν κάτοχον.

— Ἐγὼ κτενίζεις μικρὸ σκυλί, μὰ δὲν δαγκάνεις; βουρτσάρεις καπέλλο, ἀνάθει τσιγάρο, φέρνεις μπιλλιέ-βιζίτ, κάνεις ὠραῖο φιόγκο στὸ κραβάτα δούλου, προσέθηκε τέλος, ῥίπτων βλέμμα συμπαθὲς πρὸς τὸν ἐχθρόν του.

Συνώδευε δὲ τὰς λέξεις ταύτας διὰ σπασμωδικῶν κινήσεων τοῦ προσώπου, τοσοῦτον κωμικῶν καὶ πρωτοτύπων, ὥστε δὲν ἐδυνάμην νὰ συγκαταῆσθαι τὸν γέλωτα. Ἄλλὰ καὶ ὁ Μαρίνος, κολακευόμενος ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι ἤθελεν ἔχει καὶ αὐτὸς ὑπηρέτην, ἐθεώρει πλέον τὸν Khitmutgar μετ' ὕψους εὐμενοῦς. Καὶ ὁ Νιλοῦ πάλιν, παρατηρητῆς ὡς πάντες οἱ Ἴνδοι, ἐνόησεν, ὅτι εἶχε κερδίσει τὴν ὑπόθεσιν.

— Πόσα θέλεις κατὰ μῆνα; ἠρώτησα.

— Σαχῆβ τόσοσ ἐνδοξος, τόσοσ πλούσιος, τόσοσ ἰσχυρὸς ὡς ὑμεῖς, δὲν ἤθελε δυνηθῆ νὰ δώσῃ ὀλιγώτερον τῶν 25 ρουπιῶν εἰς τὸν khansamah, εἶπεν ὁ Νιλοῦ, παρατηρῶν τὸν παρισταμένον φίλον μου μετ' ἀνησυχίας.

— Τί λέγεις! ἀχρεῖς! ἀπήντησεν οὗτος, ὑψώνων τὴν ὀβήδον.

— Δεκαπέντε ρούπια, σαχῆβ, λέγει ὁ Νιλοῦ σχεδὸν γονυπετῆς, καὶ ἀρχόμενος πρὸς τιμὴν μου νὰ προφέρῃ μυρίας κολακευτικὰς λέξεις, ὧν ἡ μετ' εὐχερείας ἀπαγγελία μὲ ἐπειθεν, ὅτι πρὸ ἐμοῦ ἐλέγηθησαν εἰς πεντήκοντα ἄλλους κυρίου.

— Δότε τῷ οὐκτῶ ρούπια, μοὶ λέγει ὁ φίλος μου, τοσοῦτος εἶναι ὁ μισθός. Κατόπιν δίδετε περισσότερον, ἂν εὐχαρισθῆτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Καίτοι ὁ Νιλοῦ ἐπέμεινεν, ἵνα δοθῶσιν αὐτῷ πλεῖστον, ἡ μίσθσις συνεφωνήθη ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω βᾶσει ἄλλ' ὁ Νιλοῦ ἦν τοσοῦτον πονηρὸς καὶ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ ἐπωφελητῆ ἐκάστοτε, ὥστε μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἔλαβε πράγματι δεκαπέντε ρούπια. Ὁ ζῆλος δὲ καὶ ἡ εὐφυΐα κατέστησαν αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ ἀρχηγὸν τῶν Ἰνδῶν ὑπηρετῶν μου ὁ Μαρίνος ὅμως πάντοτε ἐδιχονόει πρὸς τοῦτον.

(Ἐπιτετα συνέχεια.)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἑλληνικὴ τοῦ Θιέρσου καταγωγὴ.

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι οἱ δύο ἀδελφοὶ Chenier, Ἄνδρέας ὁ λυρικὸς ποιητῆς, καὶ Ἰωσήφ ὁ τραγωδιοποιὸς, ἐγεννήθησαν ἐκ μητρὸς Ἑλληνίδος, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐνυμφεύθη πρόξενος ὧν τῆς Γαλλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΗ' αἰῶνος. Ὀλίγοι ὅμως γινώσκουσιν ὅτι ὁ ἐνδοξος πολιτικὸς καὶ ἱστοριογράφος Θιέρσος φέρει αἷμα ἑλληνικὸν εἰς τὰς φλέβας του. Ἰδοῦ τί περὶ τούτου λέγει ὁ κ. H. de Latuche, ὁ πρῶτος ἐκδοὺς τὰ ποιήματα τοῦ Ἀνδρέου Chenier, καὶ καταστήσας γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν τῶος ἄγνωστον ποιητὴν: Sa mère était une Grecque, dont l'esprit et la beauté sont célèbres. Elle était propre sœur de la grand'mère de M. Thiers. Ce dernier est donc, à la mode de Bretagne, neveu d'André Chenier. Ἡτοι ἡ μήτηρ αὐτοῦ (τοῦ Ἀνδρέου Chenier) ἦτον Ἑλληνὶς περίφημος διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καλλονήν της, αὐταδέλφη τῆς μάμμης τοῦ κ. Θιέρσου εἶνε ἄρα οὗτος, κατὰ τὴν γενεαλογικὴν μέθοδον τῆς ἐν Γαλλίᾳ Βρετανίας, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνδρέου.

Ἡ λέξις παροιμία (παρὰ οἶμον) σημαίνει παροδικὸν παράγγελμα, διότι οἱ Ἕλληνες ἐπέγραψον τοιαῦτα παραγγέλματα εἰς τὰς Ἑρμᾶς, τὰς παρ' οἶμον (ὁδόν).